

U prepunoj Svečanoj sali Gradske kuće u Novom Sadu, u četvrtak, 3. marta održan je Koncert dobitnika stipendije Fonda za unapređenje vokalne umetnosti mladih „Melanije Bugarinović i ćerke Mirjane Kalinović-Kalin“ za 2015/2016. godinu. Na koncertu su učestvovali učenici Srednje muzičke škole „Isidor Bajić“; Milan Perišić (tenor), iz klase prof. Senke Nedeljković, Nevena Tatomirović (mecosopran) i Santraš Marina (sopran) iz klase prof. Marte Balaž, Marko Aleksić (bariton) i Jovana Filipović (sopran) u klasi prof. Ivane Jovanović, kao i Aleksandra Pletikosić (sopran) i Milica Strahinić (sopran), studentkinje I godine Akademije umetnosti u Novom Sadu, Hristina Spasić (sopran) i Nikolina Pušara (sopran), sa II godine AUNS, sve u klasi prof. Milice Stojadinović i Svjetlana Đokić (mecosopran), II godina AUNS u klasi prof. Ljiljane Lišković. Uz klavirsku pratnju Kaje Mandić Plavšić (klasa prof. Rite Kinke) i Stefana Jančića (klasa prof. Dorian Leljaka) studenata II godine AUNS-a, upriličili su da ovo veče bude nagrada i studentima i njihovim profesorima, ali i publici koja je uživala u gotovo dvočasovnom programu na kojem su se između ostalog mogla čuti dela P. Konjovića, S. Rahmanjinova, M. Glinke, W.A. Mozarta, J. Gotovca, G. Puccinia, F. Cavallia, E. Satiea, G. Verdija, M. Milojevića, R. Hahna, N. Rimski Korsakova i dr.

Stipendije Fonda za unapređenje vokalne umetnosti mladih „Melanije Bugarinović i ćerke Mirjane Kalinović-Kalin“ dobitnicima je uručio član Gradskog veća za kulturu, gospodin Vanja Vučenović, i pozeleo im puno uspeha u daljem stvaralaštvu i u životu.

- Fond za unapređenje vokalne umetnosti mladih „Melanije Bugarinović i ćerke Mirjane Kalinović-Kalin“ afirmiše stvaralaštvo mladih ljudi i daje im podsticaj da još bolje i više rade. Na taj način oni doprinose podizanju nivoa kvaliteta umetnosti i kulture prevashodno u Novom Sadu, ali i u našoj zemlji - istakao je Vanja Vučenović.

- Naši stipendisti dva puta godinje imaju čast i zadovoljstvo da nastupe na ovakvim koncertima i opravdaju pruženu priliku. Njima je ovo i šansa da javnosti pokažu koliko su u međuvremenu napredovali. Mogu da kažem da su od oktobra, kada je bila održana audicija, za ovo veče svi nastupili sa sasvim novim programom, što je vrlo kratak period da se pripreme dve-tri kompozicije i to na ovom nivou. Posebno moram da istaknem pijaniste. Mislim da je njima bilo najteže, jer su morali da pripreme u proseku 12-13 kompozicija, kako bi ispratili svoje kolege - izjavila je redovan profesor i šef Katedre za klavir na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, Rita Kinka.

Fond „Melanije Bugarinović i ćerke Mirjane Kalinović-Kalin“ svake godine stipendira deset pevača i dva korepetitora. Bilo je godina kada je dodeljena samo jedna stipendija za korepetitora i pred njim je bio „paklenini“ zadatak. Prof. Rita Kinka i ostali članovi žirija, prof. Vere Kovač Vitaki (predsednica) i prvakinja Opere SNP-a, Danijela Jovanović, pozdravile su odluku Fonda o proširenju broja stipendija, da što više mladih, talentovanih ljudi dobije, ne tako

zanemarljivu finansijsku pomoć. Kada je reč o članovima žirija, profesorica Kinka kaže da u njihovim redovima vlada prava demokratija, i da se poštuje mišljenje svakog člana, sa ciljem da se odaberu oni najbolji.

- Mi nismo tu da ih prekorevamo ili osuđujemo. Glas je najosetljiviji instrument i dovoljna je mala alergija ili prehlada pa da ne zvuči onako kako može da zvuči, i kod njih uvek treba biti malo blagonakloniji. Međutim, večeras su u potpunosti opravdali naše odluke sa audicije. Bilo je vrlo lepih ostvarenja, kako među mladim srednjoškolcima, tako i akademcima na prvoj i drugoj godini studija. Pred njima je budućnost i nadam se da će svi naći mesto u nekim operskim kućama ili kao pedagozi – vidno zadovoljna prikazanim, objasnila je, između ostalog, prof. Rita Kinka.

A što se tiče pijanista – korepetitora, da li su najbolji pijanisti i najbolji koreperitori?

Naša sagovornica kaže da se teži da svako od pijanista ima širinu: da se bave i kamernom muzikom, i korepeticijom ali i da imaju solističke nastupe. Kod korepeticije najvažnije je slušati i sebe i druge, prilagoditi se, pokazati inicijativu kada kompozicija to zahteva, povući se u deonicama kada pevač treba da dođe do izražaja. Potrebna je fleksibilnost i katedra za klavir AUNS na tome insistira. Klavir se tretira kao pevački, a ne udarački instrument, temelje koje je postavila još ruska škola. Na klaviru treba pevati, a ne udarati, kao što je bio trend krajem XIX i početkom XX veka.

Fotografije: Srđan Srđanov

